

בשו לצורך הנשף בתילבושות שנת-פרו או הושכרו לצורך העניין. כל אורח שנכנס לוה על-ידי צוות של צעירים מחופשים. למזלם הם נדרי שו להישאר בתילבושות התחפושת שעתיים בלבד בגלל החוס הכבד.

בפומפיי של טבריה

בהפנינג ענק שאירגן משה בובליל, מבעלי טבריה קלאב הוטל וידירו המיסעדר אילן לוי. ואם זה לא מספיק קיבלו האורחים מתנות כמו חלוקיירחצה, חולצות-טי, כשמים, שמני-שיוף, ומה לא? השימחה החלה ביום חמישי. מאות תל-אביבים עלו צפונה, לי

תוללת ברחבת-הריקודים. בניגוד ל-אחרים היא נשארה ערה עד השעה 6.30 בבוקר בגלל צילומים. רמי סוף מסיבה היא החליפה תילבושות.

שגיא. גם בזמן שהותה בבריכה היא רקדה, בעיקר כשהושמעה מוסיקה בראזילית. אילן לוי (למטה משמאל) ממארגני האירוע, ובת-זוגו ניצה רוזנטליס.

אילנית הזמרת חוללה במרץ על רחבת-הריקודים בחברת בן-זוגה-לחיים עז-רד-הדין אלי טמיר או לסירוגין בחברת ידידה משה

מתאספים לכוס קפה וקרואסונים. ביום המחרת אורגנו לאורחים מישח קייחברה, תחרויות שונות ויום-שיוף. ביום שישי כערב התייצבו כל האורחים כאיש אחד על המירפסת כשגרות בידי-הם, ובמשך שעתיים שימשו כניצבים לסרט-פירסומת למלון. הם אפילו נהנו מזה. בערב התחיל הבלאגן. המנחה דורי בן-זאב, הודיע שהנשף החגיגי יתחיל בשעה 9. הנהלת המלון התכוננה לש-עה 10 ולא לקחה בחשבון את ההפתעות של בן-זאב. מאות אנשים, לבושים במיטב מחלצותיהם, צבאו על הרלתות, אך הכניסה הותרה רק לפי סדר שמי. לקח כמעט שעה וחצי עד שמצאו הכל את מקומם. ואם זה לא מספיק, הגיעו במפתיע עוד 300 תל-אביבים מקופחים, והחלו להפעיל את כל הפרוטקציות האפשריות כדי להיכנס. אתרי הארוחה התחילו הריקודים וההופעות. בין לבין פגשו הנשואים את הרוקות והנשואות את הנשואים של אחרות, ככל הצירופים האפשריים. האווירה היתה של שימחה והתפקרות. ממש תחושה של ימי פומי פיי האחרונים. זה שנים לא הושקע כל כך הרבה באירוע שנועד לבשר פתיחה מחודשת של מלון. המתכונת חזרה על עצמה גם בימים הבאים: ריקודים עד אור הבוקר, שחי ייה לילית, פיאנו בר, מיסחקים, וחזור חלילה עד היום השלישי והאחרון. אומרים שאם זה היה נמשך יום נוסף אחד כולם היו משתגעים. מי רגיל לכוה פינוק אינטנסיבי?